

АДМІНІСТРАТИВНЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ, ФІНАНСОВЕ ТА ПОДАТКОВЕ ПРАВО

УДК 342.951

DOI: 10.36550/2522-9230-2024-17-75-79

Кондратенко Віталій Миколайович,
доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнського державного університету
імені Володимира Винниченка
kondratenkovitals@gmail.com
ORCID ID: 0000-0001-6015-8326

Швайка Дарія Миколаївна,
аспірантка кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнського державного університету
імені Володимира Винниченка
dashashvajka@gmail.com
ORCID ID: 0009-0006-7648-3370

ЗМІСТОВНЕ НАПОВНЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДСЬКОСТІ З ПУБЛІЧНОЮ АДМІНІСТРАЦІЄЮ В УКРАЇНІ

У статті з урахуванням опрацювання наукової літератури юридичного спрямування означено сутність та ключовий зміст категорії правових засобів. Запропоновано їхнє розуміння у вигляді правових явищ, виражених у системі правового інструментарію та діяльності суб'єктів, що здійснюють його застосування, котрі об'єктивують функції права з метою досягнення соціально значущих результатів, а також забезпечення дієвості правового регулювання суспільних відносин.

З'ясовано та наведено галузеву специфіку адміністративно-правових засобів, які поєднують у собі прийоми і способи правового регулювання, зокрема дозвіл, заборона, зобов'язання, заохочення, що виражаються у безпосередніх формах реалізації адміністративно-правових норм, зокрема використання, виконання та дотримання владних приписів; передбачають діяльність публічної адміністрації, спрямовану на створення необхідних умов для забезпечення належного функціонування об'єкту публічно-владного впливу; здійснюють протидію порушенням відповідного законодавства із застосуванням примусових заходів, зокрема притягнення винних осіб за вчинення проступку до адміністративної відповідальності.

Схарактеризовано адміністративно-правове забезпечення як однієї з найважливіших категорій науки адміністративного права, наведено різні наукові погляди щодо його розуміння. Акцентовано на нагальному виробленні єдиної точки зору, що матиме позитивний вплив на теоретичні розробки та ефективне впровадження у практичній діяльності. Також окреслено проблематику щодо ключової перепони для визначення істинної сутності та структури вказаного напряму адміністративно-правового забезпечення зумовленого відсутністю належної розробки його концепції у вітчизняній доктрині адміністративного права. Це пов'язано із формальним підходом на державному рівні до реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина протягом минулого століття, питаннями розвитку інститутів громадянського суспільства.

У кінцевому підсумку розлого сформульовано дефініцію поняття адміністративно-правових засобів забезпечення взаємодії громадянського суспільства з публічною адміністрацією, вказаної їхні риси та основні функції (реалізаційна функція; соціальна функція; гуманістична функція; стимулююча функція; захисна функція).

Ключові слова: адміністративно-правові засоби, верховенство права, взаємодія, громадянське суспільство, законність, правове забезпечення, публічна адміністрація.

Kondratenko V., Shvayka D. CONTENT AND FEATURES OF THE IMPLEMENTATION OF LEGAL INSTRUMENTS ENSURING PUBLIC INTERACTION WITH THE PUBLIC ADMINISTRATION IN UKRAINE

In the article, taking into account the study of scientific literature of the legal direction, the essence and key content of the category of legal means are defined. Their understanding is offered in the form of legal phenomena expressed in the system of legal tools and the activities of subjects implementing it, which objectify the functions of law with the aim of achieving socially significant results, as well as ensuring the effectiveness of legal regulation social relations.

The branch specifics of administrative-legal means, which combine techniques and methods of legal regulation, including permission, prohibition, obligations, incentives, which are expressed in direct forms of implementation of administrative-legal norms, including the use, implementation and compliance with official orders; foresee activity of the public

administration, aimed at creating the necessary conditions to ensure the proper functioning of the object of public-authority influence; carry out countermeasures against violations of the relevant legislation with the use of coercive measures, in particular bringing guilty persons to administrative responsibility for committing a misdemeanor.

It also outlines the issues related to the key obstacle to determining the essential essence and structure of the specified direction of administrative and legal support caused by the lack of proper development of its concept in the domestic doctrine of administrative law. This is related to the formal approach at the state level to the implementation and protection of human and citizen rights and freedoms during the last century, issues of the development of civil society institutions.

In the end, a definition of the concept of administrative and legal means of ensuring the interaction of civil society with public administration was formulated, their features and main functions were indicated (implementation function; social function; humanistic function; stimulating function; protective function).

Key words: administrative and legal means, rule of law, interaction, civil society, legality, legal support, public administration.

Постановка проблеми. Створення сприятливих умов для забезпечення верховенства права і законності, високого ступеня підтримки громадянського суспільства є важливою складовою державної політики. Означене слугує важливим індикатором розвитку процесів міжнародної демократизації у нашій країні. На суб'єкти публічної адміністрації покладено значна частина зобов'язань, які вони втілюють у практику життя, зокрема через реалізовану сукупність відповідних правових гарантій забезпечення взаємодії з різними прошарками населення. Ключовими елементами виступають конкретні адміністративно-правові засоби, зміст і характер яких вказує на внутрішню організаційно-функціональну структуру та зовнішнє вираження владного впливу на суспільні відносини в окресленій сфері.

Наукове обґрунтування та розв'язання проблеми адміністративно-правових засобів беззаперечно відноситься до постійно актуалізованих тем, оскільки вони включені до фундаментальних основ адміністративного права. На загальнотеоретичному рівні правові засоби визначають сутність, функціональну вираженість та соціально-ідеологічну цінність права. Ця категорія має універсальний характер, якою послуговуються від розгляду всієї сфери юриспруденції до окремих режимів, форм і способів правового регулювання, певних елементів його механізму. В сучасних складних умовах означена сфера правотворчості та правозастосування потребує перегляду та напрацювання актуальних теоретико-правових засад.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Галузева вираженість правових засобів у повній мірі реалізується за адміністративно-правових відносин держави з громадянами, де вони набувають певних рис зумовлених доктриною адміністративного права та специфікою публічного управління у нашій країні. Ці аспекти досліджувалися вітчизняними вченими у низці різних сфер суспільного життя, зокрема Д. О. Андреев, М. Л. Белкін, Ю. В. Гридасов, А. М. Денисова, Р. Я. Демків, В. Т. Комзюк, О. А. Куций, Я. В. Лазур, О. Ю. Салманова. Розвиток окремих правових інститутів і галузей вимагав перед сучасною адміністративно-правовою наукою удосконалення механізмів свого функціонування, тому нині тривають подальші розробки аналізованої проблематики. Система адміністративно-правових засобів є однією із центральних елементів у вказаних процесах, де відбувається переосмислення їхньої ролі та місця у суспільстві та праві [1; 2].

Мета статті – сформулювати поняття, з'ясувати сутність, зміст та особливості реалізації адміністративно-правових засобів забезпечення взаємодії громадськості з органами публічної влади в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. У загальній теорії права під юридичними засобами розглядають сукупність правових інструментів, завдяки яким задовольняються інтереси суб'єктів права, забезпечується досягнення соціально корисних цілей, у тому числі норми права, нормативно-правові акти, акти застосування та реалізації права, обов'язків і способів – заборони, дозволи, зобов'язання тощо. У результаті чого вони спрямовуються на забезпечення певної сукупності соціальних інтересів, які вимагають правового гарантування.

За їхньої допомоги здійснюється правовий вплив на свідомість і поведінку людей, метою якого є втілення змісту правових норм у можливу правомірну поведінку особи шляхом усвідомлення індивідом ціннісних орієнтацій про право та формування позитивних мотивів активної правової поведінки. Залежно від змісту регулюючого впливу, вони охоплюють такі площини: інформаційно-психологічний вплив; ціннісно-мотиваційний вплив; нормативний вплив права на суспільну дійсність. Зазначені аспекти повною мірою створюють процес впливу права на свідомість людини, визначають рівень свідомості та сприяють правомірній поведінці та законності у різних сферах суспільного життя.

На переконання Л. М. Стрельбицької та О. О. Тихомирова, правові засоби – це правові інструменти та дії відповідних суб'єктів щодо їхнього застосування, що здійснюються з метою досягнення конкретного правового результату. Цілі правового регулювання можуть бути різні, однак загальною метою є справедливе упорядкування суспільних відносин. До правових засобів відносять норми права, акти застосування права, договори, юридичні факти, суб'єктивні права, юридичні обов'язки, заборони, пільги, заохочення, відповідальність [3, с. 240-241].

Погляди на сутність правових засобів Р. Я. Демківа у значній мірі узгоджуються з наведеними вище положеннями, який до них відносить норми закону, правових відносин, актів тлумачення і застосування

правових норм, що складають динамічну основу механізму правового регулювання. Для них характерні такі ознаки: забезпечуються державою; узагальнюють способи забезпечення інтересів суб'єктів правових відносин; спрямовані на подолання перешкод, які стоять на шляху задоволення інтересів учасників правових відносин; зображають інформаційні якості та ресурси права; виражають функціональну сторону права; призводять до юридичних наслідків, конкретних результатів у залежності від ефективності правового регулювання [4, с. 21-22].

У кінцевому підсумку під правовими засобами варто розуміти правові явища виражені в системі правового інструментарію та діяльності суб'єктів, що здійснюють його застосування, які об'єктивують функції права з метою досягнення соціально значущих результатів, а також забезпечення дієвості правового регулювання суспільних відносин. Головним постулатом виступає вибудування конкретного алгоритму застосування сукупності правових засобів, спрямованих на забезпечення ефективного правового впливу у будь-якій сфері соціального середовища з метою дотримання принципів верховенства права та законності у державі та суспільстві. Досягається такий стан внаслідок встановлення правових гарантій вільної реалізації суб'єктивних прав, позитивного стимулювання до прийнятної моделі соціально-правової поведінки, яка узгоджується із суспільними та приватними інтересами, та зобов'язання до вчинення чи утримання від вчинення певних дій.

Низка інших науковців дотримуються аналогічної думки щодо поєднання адміністративно-правовими засобами сукупності встановлених нормами адміністративного права прийомів і способів, за допомогою яких компетентні суб'єкти публічної адміністрації впливають на суспільні відносини у певній сфері з метою забезпечення дотримання належного її функціонування, припинення порушень законодавства та притягнення винних до юридичної відповідальності. Погоджуємося, що здебільшого аналізовані галузеві правові засоби характеризуються таким:

1) поєднують у собі прийоми і способи правового регулювання, серед яких дозвіл, заборона, зобов'язання, заохочення, що виражаються у безпосередніх формах реалізації адміністративно-правових норм, у тому числі, використання, виконання та дотримання владних приписів;

2) передбачають діяльність суб'єктів публічної адміністрації, спрямовану на створення необхідних умов для забезпечення належного функціонування об'єкту публічно-владного впливу;

3) здійснюють протидію порушенням відповідного законодавства із застосуванням примусових заходів, зокрема притягнення винних осіб за вчинення проступку до адміністративної відповідальності.

За онтологічного сприйняття О. Ф. Андрійко та Л. Є. Кисіль під процесом забезпечення пропонують розглядати втілення у життя сукупності методів, засобів і заходів необхідних для нормального функціонування об'єкта впливу шляхом гарантування збереження його цілісності та охорони від загроз або небезпек [5, с. 107]. У цьому випадку ключове місце відводиться управлінському інструментарію, що використовується з метою формування соціального середовища, де об'єкт впливу може існувати і розвиватися виключно з урахуванням закладених у нього структурних особливостей і характеристик без самовільного втручання у такі процеси ззовні.

На думку Я. В. Лазура, П. М. Павлика, Ж. В. Удовенко, значущість правового забезпечення виражено у проявленні здебільшого до вчинення юридично значимих дій, спрямованих на обмеження прав, свобод і законних інтересів громадян. Воно сприяє вдосконаленню систем і структур публічного управління, регулюється зовнішня та внутрішня діяльність апарату органів державної влади та виконавчих органів місцевого самоврядування. Для здійснення правового забезпечення суб'єкти публічної адміністрації виконують роботу із закріплення та дотримання службової дисципліни, гарантують нормальну взаємодію із різними прошарками населенням, контролюють дотримання посадових і службових обов'язків, які узгоджуються із верховенством права та суб'єктивними правами громадян [6, с. 12].

Адміністративно-правове забезпечення є однією з найважливіших категорій науки адміністративного права, але наукові погляди щодо розуміння цієї категорії суттєво різняться. Нагальним виступає вироблення єдиної точки зору, що матиме позитивний вплив на теоретичні розробки та ефективне їхнє впровадження у практичній діяльності. Автори виражають власне бачення поліпшення вказаних обставин, пропонують під ним розглядати упорядкування суспільних відносин уповноваженими органами державної влади, їхнє юридичне закріплення за допомогою правових норм, охорона, реалізація і розвиток. До основних елементів віднесено: об'єкт і суб'єкт забезпечення; норми адміністративного права; адміністративно-правові відносини та їх зміст; гарантії, заходи, засоби, форми та методи забезпечення.

На сьогодні ключовою перепоною для визначення істотної сутності та структури вказаного напрямку адміністративно-правового забезпечення виступає відсутність належної розробки його концепції у вітчизняній доктрині адміністративного права. Це пов'язано щодо формального підходу на державному рівні до реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина протягом минулого століття. Останніми роками тривають активні теоретико-правові пошуки подальшого розвитку адміністративно-правових правореалізаційних і правозахисних положень. До процесу долучилася низка фахівців, зокрема О. Ф. Андрійко, М. М. Антонович, О. В. Константи́й, Т. Є. Кагановська, Д. П. Калаянов, Д. М. Лук'янець, О. П. Рябенко [7-9] та ін.

Консолідована думка наведених вчених виражається у тому, що для вироблення сучасної доктрини правового забезпечення прав і свобод людини в адміністративному праві необхідне розширення сфер цього

регулювання з одночасною трансформацією наукових методів. У цьому контексті зміст адміністративно-правового забезпечення виражається у його ознаках: а) становить різновид правового управління, за допомогою якого відносини між суб'єктами адміністративного права набувають відповідної правової форми; б) має конкретний і цілеспрямований характер, оскільки завжди пов'язане з реальними відносинами в публічній сфері й спрямоване на задоволення інтересів усіх суб'єктів адміністративного права; в) здійснюється за допомогою адміністративно-правових засобів, що забезпечують його ефективність, та гарантує доведення відповідних норм адміністративного права до їхньої реалізації, у тому числі у примусовому порядку [10, с. 8-10]. У кінцевому підсумку конвергенція методів адміністративної діяльності з питань забезпечення прав і свобод має стати наступним етапом розвитку у цій сфері.

До напряму застосування адміністративно-правових засобів забезпечення включена також сфера участі в управлінні державними справами. Органи публічної адміністрації створюють необхідний політико-правовий простір, у межах якого громадські об'єднання як інститути громадянського суспільства могли б реально впливати на процеси прийняття нормативно-правових актів та ухвалення управлінських рішень. Така публічно-громадська взаємодія впливає на ефективність формування та реалізації всіх наведених сфер застосування адміністративно-правових засобів забезпечення у державі та суспільстві.

Адміністративно-правові засоби забезпечення здійснюють низку функцій, з-поміж яких: 1) реалізаційна функція – створення належних умов у суспільстві для застосування конституційних гарантій прав і свобод людини та громадянина, реалізації спеціального адміністративно-правового статусу; 2) соціальна функція – розвиток соціальної функції держави внаслідок утвердження при правотворчій та правозастосовній діяльності суб'єктів публічної адміністрації найвищої соціальної цінності будь-якої людини; 3) гуманістична функція – поширення у державі міжнародних стандартів прав людини та загально визнаних принципів соціальної підтримки; 4) стимулююча функція – сприяння та контроль за дотриманням суб'єктами публічного і приватного права щодо виконання правових зобов'язань у сфері реалізації прав і свобод, а також недопущення проявів дискримінації; 5) захисна функція – застосування до осіб, які порушили права, заходів адміністративного примусу з профілактичною та правовідновлювальною метою.

Висновки. Наведене вище дозволяє сформулювати поняття адміністративно-правових засобів забезпечення взаємодії громадянського суспільства з публічною адміністрацією, під якими доцільно розуміти правові явища виражені в системі універсального і структурованого адміністративно-правового інструментарію та формалізованої діяльності суб'єктів публічної адміністрації, які спрямовані на регулювання суспільних відносин щодо створення необхідних умов реалізації прав і свобод, а також гарантування ефективного функціонування системи верховенства права і законності, та безпосередньо правового механізму захисту і відновлення суб'єктивних прав громадян із можливістю застосування заходів адміністративного примусу.

Зазначені адміністративно-правові засоби характеризуються наявністю таких рис: змодельовуються за допомогою сукупності матеріальних і процесуальних норм адміністративного права; застосовуються системою органів виконавчої влади та виконавчих органів місцевого самоврядування у межах передбачених законодавством владних повноважень під час здійснення правомірних дій; створюють сприятливі необхідні й достатні умови соціального середовища з метою належної реалізації прав і свобод з урахуванням їхнього спеціального адміністративно-правового статусу; передбачають у певних випадках застосування адміністративно-примусових заходів до учасників відповідних суспільних правовідносин; вимагають системної взаємодії органів публічної взаємодії з інститутами громадянського суспільства з питань громадського контролю за діяльністю суб'єктів публічної адміністрації та підвищення ефективності застосування адміністративно-правових засобів забезпечення прав і свобод.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кондратенко В.М. Теорія і практика адміністративно-правових засобів забезпечення прав і свобод осіб з інвалідністю : монографія. Харків : Мачулін, 2018. 436 с.
2. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського : веб-сайт. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>.
3. Теорія держави і права : навчальний посібник / за заг. ред. Л.М. Стрельбицької. Київ : Кондор-Видавництво, 2016. 332 с.
4. Демків Р.Я. Правове регулювання як юридичне явище: окремі аспекти розуміння. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2015. Вип. 34. Т. 1. С. 19-23.
5. Андрійко О. Ф., Кисіль Л. Є. Адміністративно-правове забезпечення реалізації прав і свобод громадян в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2015. № 3. С. 107-110.
6. Лазур Я.В. Специфіка адміністративно-правового механізму забезпечення прав і свобод людини у сфері публічного управління: засоби, форми та методи. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 5. Т. 3. С. 12-16.
7. Константи́й О.В. Проблеми захисту в адміністративному судочинстві суб'єктивних прав, свобод і законних інтересів : монографія. Київ : Істина, 2015. 544 с.
8. Конституційні засади сучасного державотворення : навчальний посібник / за ред. Т.Є. Кагановської. Харків : Право, 2017. 304 с.

9. Адміністративно-правова реформа в Україні : Навчальний посібник / Армаш Н.А., Калайнов Д.П., Петков С.В. Київ : Вид. дім «АртЕк», 2018. 440 с.

10. Адміністративно-правове забезпечення прав людини органами публічної адміністрації в Україні : зб. наук. пр. / за заг. ред. О.Ф. Андрійко. Київ : Інститут держави і права. ім. В.М. Корецького НАН України, 2015. 199с.

REFERENCES:

1. Kondratenko, V.M. (2018). *Teoriia i praktyka administratyvno-pravovykh zasobiv zabezpechennia prav i svobod osib z invalidnistiu*. [Theory and practice of administrative and legal means of ensuring the rights and freedoms of persons with disabilities]. Monohrafiia. 436. [in Ukrainian].

2. Natsionalna biblioteka Ukrainy imeni V.I. Vernadskoho. [National Library of Ukraine named after V.I. Vernadsky]. *Veb-sait*. Retrieved from: <http://www.nbuv.gov.ua> [in Ukrainian].

3. Strelbytska, L.M. (Ed.) (2016). *Teoriia derzhavy i prava*. [Theory of state and law]. 332. [in Ukrainian].

4. Demkiv, R.Ia. (2015). *Pravove rehuliuвання yak yurydychne yavyshe: okremi aspekty rozuminnia*. [Legal regulation as a legal phenomenon: some aspects of understanding]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriia «Pravo»*. Vyp. 34. T. 1. 19-23. [in Ukrainian].

5. Andriiko, O.F., Kysil, L.Ie. (2015). *Administratyvno-pravove zabezpechennia realizatsii prav i svobod hromadian v Ukraini*. [Administrative and legal support for the implementation of citizens rights and freedoms in Ukraine]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*. № 3. 107-110. [in Ukrainian].

6. Lazur, Ya.V. (2015). *Spetsyfika administratyvno-pravovoho mekhanizmu zabezpechennia prav i svobod liudyny u sferi publichnoho upravlinnia: zasoby, formy ta metody*. [Specifics of the administrative and legal mechanism for ensuring human rights and freedoms in the field of public administration: means, forms and methods]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*. Vyp. 5. T. 3. 12-16. [in Ukrainian].

7. Konstantyi, O.V. (2015). *Problemy zakhystu v administratyvnomu sudochynstvi subiektyvnykh prav, svobod i zakonnykh interesiv*. [Problems of protection of subjective rights, freedoms and legitimate interests in administrative proceedings]. Monohrafiia. 544. [in Ukrainian].

8. Kahanovska, T.Ie. (Ed.) (2017). *Konstytutsiini zasady suchasnoho derzhavotvorennia*. [Constitutional principles of modern state formation]. 304. [in Ukrainian].

9. Armash, N.A., Kalaianov, D.P., Pietkov, S.V. (2018). *Administratyvno-pravova reforma v Ukraini*. [Administrative and legal reform in Ukraine]. *Navchalnyi posibnyk*. 440. [in Ukrainian].

10. Andriiko, O.F. (Ed.) (2015). *Administratyvno-pravove zabezpechennia prav liudyny orhanamy publichnoi administratsii v Ukraini*. [Administrative and legal support of human rights by public administration bodies in Ukraine]. *Zb. nauk. pr. Instytut derzhavy i prava. im. V.M. Koretskoho NAN Ukrainy*. 199. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 19.11.2024

УДК 351:004.8:35.071.2

DOI: 10.36550/2522-9230-2024-17-79-84

Акулов Юліан Вікторович,
доктор філософії у галузі «Право»
a.holokha@jur.sumdu.edu.ua
ORCID ID: 0000-0002-6710-140X

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

У статті здійснено комплексне дослідження організаційної структури державного управління процесами цифровізації та впровадження штучного інтелекту в Україні. Проаналізовано сучасний стан системи державного управління у сфері цифрової трансформації та визначено ключові суб'єкти формування державної політики у цій галузі.

У роботі детально розглянуто роль Верховної Ради України як законодавчого органу в формуванні нормативно-правової бази цифрової трансформації. Проаналізовано законотворчу діяльність парламенту у сфері цифровізації, включаючи прийняті закони та поточні законодавчі ініціативи. Досліджено функції профільного Комітету з питань цифрової трансформації та його вплив на формування державної політики.

Значну увагу приділено аналізу ролі Президента України у визначенні стратегічних напрямків розвитку цифровізації та впровадження штучного інтелекту. Розглянуто президентські ініціативи та укази, спрямовані на прискорення цифрової трансформації держави. Проаналізовано координаційну функцію глави держави у забезпеченні взаємодії різних гілок влади для досягнення цілей цифровізації.

Детально досліджено діяльність Кабінету Міністрів України як вищого органу виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики цифровізації. Проаналізовано урядові програми, стратегії та плани дій щодо впровадження цифрових технологій та розвитку штучного інтелекту. Особливу увагу приділено механізмам координації діяльності різних міністерств та відомств у процесі цифрової трансформації.